

Perssons Pack, Nu Har Pojken Blivit K

Bortom de bl bergen dr finns en liten stad
G en kilometer s hittar du ett hav
Dr blsten pinar ut varje uns av vett en vuxen man kan ha

Sjlv stod jag dr i vras med fickan fylld av skrot
med svart frg i mitt sinne och slipstenskedjad fot
Och lukten i min nsa den som andra kallar frisk den br jag kvar

Det kanske kallas feghet Det kanske kallas mod
Eller vanlig simpel dumhet, jag knde dr jag stod
Men tndsticksbenen skulle nog f knalla med mej runt ett bra tag till

S vattnet fick den ran att svlja all min skrot
Det plaskade till runt stenen nr ytan tog emot
Efter tv tre dar s trffade jag en flicka underbar
som viskade mig i rat "Jag har sjlv gjort likadant";
Och jag skall sga som det r "Nu har pojken blivit kr";

Hon sa att hon kom hit in till stan' fr Ingesen
Vart klidd i italienskt men drinne blev hon brnd
Efter fyra r i leran lg hon lngs med den niv dr andra gr

D krp hon ut till havet dr stupen r som hgst
Fr att tvtta av sig livet men d hrde hon en rst
"Flicka ta dej samman du r aldrig s ensam som du tror";

Veckan efter gick hon nerfr vgen dr hon bor
och sttte p en pojke som kunde varit en bror
Han haltade vgen fram och hade kedjeformat sr runt hger fot

S du som nu har lyssnat och tycker du r smart
lova mig att aldrig dra p mun t en kamrat
Som knackat p hon djvulen men sen gtt drifr
Han har rtt att bli frlskad och lalla som ett fn
Ja jag skall sga som det r Nu har pojken blivit kr
Ja lt mig sga som det r Nu har pojken blivit kr